

Metodický pokyn pro posuzování vleček z hlediska veřejné přístupnosti

I. Úvod

Dne 1. dubna 2017 vstupuje v účinnost zákon č. 319/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tímto dnem zákon č. 266/1994 Sb. o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“), transponuje do právního řádu směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (dále jen „směrnice 2012/34/EU“). Tato transpozice mj. v ustanovení § 22a zákona o dráhách nově upravuje odlišnosti v přístupnosti vleček. Pro sjednocení výkladu a usnadnění postupu dopravcům a provozovatelům drah vydává Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „ÚPDI“) tento metodický pokyn pro posuzování vleček z hlediska veřejné přístupnosti. Tento pokyn má informativní povahu.

II. Rozdělení vleček podle veřejné přístupnosti

Zákon o dráhách pro účely dosažení shody se směrnicí 2012/34/EU vnitřně diferencuje kategorii vleček a na části z nich ukládá jejich provozovatelům povinnosti plynoucí ze jmenované směrnice.

Obecně je konstatována zásada veřejné přístupnosti vleček, kdy s ohledem na požadavky směrnice 2012/34/EU, má provozovatel veřejně přístupné vlečky stejné povinnosti, jako provozovatel celostátní a regionální dráhy. Zejména je povinen umožnit dopravci, který má zájem provozovat dopravu na vlečce, nediskriminační přístup k vlečce a k jejímu užívání, používat regulovanou cenu, vydat prohlášení o dráze a přidělovat na vlečce kapacitu. Provozovatel veřejně přístupné vlečky tedy:

- nemůže sám určovat, kterému dopravci umožní přístup na vlečku a kterému nikoliv,
- nemůže stanovovat různé podmínky pro jednotlivé dopravce,
- je omezen výší ceny sjednávané za užití vlečky.

Zákon o dráhách vymezuje v ustanovení § 22a odst. 1 výjimky z veřejné přístupnosti vleček, tj. vymezuje, které vlečky jsou veřejně nepřístupné. Provozovatel veřejně nepřístupné vlečky má obecné povinnosti provozovatele dráhy, avšak nemá speciální povinnosti směřující k umožnění přístupu a užívání vlečky vůči dopravcům. Zpřístupnění a užití vlečky, podmínky a cena za toto užití jsou tedy ponechány na jeho vůli (při respektování obecných předpisů - např. zákon o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací nebo předpisů v oblasti hospodářské soutěže).

III. Zaslání informací o veřejné přístupnosti vleček

Pokud ÚPDI obdrží sdělení provozovatele dráhy podle ustanovení § 22a odst. 3 zákona o dráhách, že vlečka není veřejně přístupná, není toto sdělení samo o sobě důvodem pro zahájení řízení ve věci prověření splnění podmínek nepřístupnosti vlečky. ÚPDI je povinen rozhodovat o veřejné přístupnosti vlečky pouze v případě, dojde-li k závěru, že není splněna podmínka pro vyloučení veřejné přístupnosti vlečky. Skutečnost, že ÚPDI do 30 dnů ode dne obdržení sdělení, že vlečka není veřejně přístupná, nezahájí postupy k jeho prověření či vlastní zjišťování, neznamená, že bylo splnění podmínek pro veřejně nepřístupnou vlečku splněno, resp. prověřeno.

Ing. Pavel Kodým v.r.
předseda ÚPDI

V Praze dne 31. 3. 2017